

Συνάντησις δεκάτη ἕκτη:

«**Ο Θεός ἀγάπη ἐστίν!**»!

(Α΄ Ίω. δ΄ 8).

Ὅταν ὁ Θεός ὀδηγῇ κάπου τὰ βήματά μας ἄς μὴ διστάζουμε νὰ βαδίσουμε τὸν δρόμο πού μᾶς ὑποδεικνύει. Διότι Ἐκεῖνος θά φροντίσῃ ὥστε νὰ κἀνῃ τὸν δρόμο αὐτό, ὅσο δύσκολος καὶ ἂν εἶναι, ὄχι μόνο βατό, ἀλλὰ καὶ φωτεινό, γιὰ νὰ φθάσουμε ἀσφαλεῖς στὴ σωτηρία καὶ τῇ λύτρῳσι.

Πρέπει νὰ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στὰ προστάγματα τοῦ Κυρίου, ἔστω καὶ ἂν μᾶς φαίνονται αὐτὰ δύσκολα καὶ ἀνεφάρμοστο. «Ο Θεός ἀγάπη ἐστίν!» Παιδιά, ὁ Θεός ἀγαπᾷ τὸν λαόν Του! Μᾶς ἀγαπᾷ!!!

Ὅμως ἡ ἀχαριστία, ἡ ἀγνωμοσύνη καὶ ἡ ἀνταρσία μας δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ προκαλέσουν τὴν θεία δικαιοσύνη. Μὴν προκαλοῦμε μὲ τὴν ἀμαρτωλότητά μας, τὴν ἀσύνητη διαγωγή, τὴ θρασύτητα καὶ τὴν ἀμετανοησία μας τὸν τρισάγιο Θεό. Θά γυρίσῃ ἀλλοῦ τὸ πρόσωπό Του ἀπὸ μᾶς καὶ τότε ἀλλοίμονο.

«**Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ**» ἱκετεύει ὁ Δαβίδ. (Ψαλ. ρμβ' 7)

Γιὰ νὰ τὸ ἐννοήσουμε αὐτὸ καλύτερα θά σᾶς διηγηθῶ μιά διδακτικὴ ἱστορία ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ:

Ἐτόλμησαν! Ἀπήφησαν... τὸν κίνδυνον!

(Ἀριθμοί, κεφ. ιγ' -ιδ')

Οἱ Ἰσραηλίτες ἔχουν φθάσει στὴν ἔρημο Φαράν, πού εἶναι κοντὰ στὴ Χαναάν, τῇ γῆ πού εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Κύριος νὰ δώσῃ στὸ λαό του. Κι ὁ Μωϋσῆς κατ' ἐντολὴν τοῦ Κυρίου διαλέγει δώδεκα ἄνδρες, ἕναν ἀπὸ κάθε φυλὴ, γιὰ νὰ πᾶνε νὰ κατασκοπεύσουν τὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Οἱ δώδεκα ἄνδρες φεύγουν. Πρέπει νὰ ἐξετάσουν τὰ πάντα: Τὴν χώρα, τίς πόλεις, τὸν λαὸ πού κατοικεῖ ἐκεῖ, τὸ ἔδαφος καὶ τοὺς καρπούς πού παράγονται.

Ἡ ἐξερεύνησίς τους κράτησε σαράντα ἡμέρες. Καὶ βρῆκαν τὴν γῆ ὅπως τὴν ἤθελαν. Ὅ,τι τοὺς εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός ἦταν ἀλήθεια. Γῆ τόσο πλοῦσια καὶ εὐφορῆ ὥστε νὰ μπορῆ νὰ πῆ κανεῖς: «Γῆν ρέουσιν γάλα καὶ μέλι». Ἦταν ἡ ἰδανικὴ χώρα, ἡ χώρα εἰς τὴν ὁποία ὁ καθένας θά ἤθελε νὰ ζῆ.

Φυσιολογικά θά ἔπρεπε νὰ ἦταν πολὺ χαρούμενοι. Ἀπεναντίας οἱ Ἰσραηλίτες κατάσκοποι ἐδειλίασαν, ὀλιγοψύχησαν. Ἐπιστρέφοντας στὴν ἔρημο Φαράν, ὁμιλοῦν στὸν Μωϋσῆ καὶ τοὺς συμπατριῶτες τους μεγαλοποιῶντας τὰ πράγματα. Σπέρνουν παντοῦ τὸν πανικό. Τοὺς ὁμιλοῦν φυσικά γιὰ τὴν εὐφορῆ γῆ καὶ τοὺς δίνουν τοὺς νόστιμους καρπούς πού εἶχαν φέρεῖ ἀπὸ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τοὺς ὁμιλοῦν καὶ γιὰ ἕνα λαὸ πολὺ δυνατό, γιὰ πόλεις τριγυρισμένες ἀπὸ ὑψηλά, ἀπόρθητα τείχη καὶ γιὰ ἄνδρες γιγαντόσωμους πού τὰ φυλάνε.

--- «Ἐμεῖς μπροστὰ τοὺς μοιάζουμε σάν ἀκρίδες», φώναζαν χαρακτηριστικά.

Τὰ λόγια τους αὐτὰ κάνουν τὸν λαὸ, πού τόσο εὐκόλα ἔχανε τὴν ἐμπιστοσύνη του στὸ Θεό, νὰ κλαίῃ. Φοβοῦνται οἱ Ἰσραηλίτες, δὲν θέλουν νὰ προχωρήσουν. Ἐπαναστατοῦν κατὰ τοῦ Μωϋσῆ καὶ τοῦ Θεοῦ.

Ὀλιγοψυχοῦν. «Ἦταν καλύτερα νὰ εἶχαμε μείνῃ στὴν Αἴγυπτο καὶ νὰ πεθαίνανε ἐκεῖ παρὰ σ' αὐτὴ τὴν ἔρημο!» Ἰογγύζουν. «Γιατί ὁ Θεός μᾶς ἔφερε νὰ πολεμήσουμε μὲ τοὺς κατοίκους τῆς ξένης αὐτῆς χώρας»;

Ναί, ἔχουν ξεχάσει τίς ἀναριθμητές τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίες καὶ βιαστικά παίρνουν τὴν μεγάλη ἀπόφασιν, νὰ διαλέξουν ἕναν ἀρχηγὸ καὶ νὰ γυρίσουν πίσω στὴν Αἴγυπτο!

Καὶ τότε δύο ἀπὸ τοὺς δώδεκα κατασκόπους, ὁ Ἰησοῦς τοῦ **Ναυῆ** καὶ ὁ **Χάλεβ**, διαχωρίζουν τὴν θέσιν τους. Δύο νέοι, χωρὶς πείρα ἀρχηγοῦ, στέκουν μπροστὰ σὲ δυόμισιν ἑκατομμύρια ἐξαγριωμένου λαοῦ. Δὲν παρασύρονται ἀπὸ τὸ ρεῦμα δειλίας καὶ ὀλιγοπιστίας. Δὲν ἀδιαφοροῦν οὔτε καὶ σιωποῦν. Ἀλλὰ μὲ ἀνδρεία, γενναιότητα, σθένος, παρρησία, τόλμη καὶ ἡρωϊσμό, διαμαρτύρονται, σχίζουν τὰ ρούχα τους ἀπὸ ἱερὴ ἀγανάκτησιν καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐμψυχώσουν τοὺς πολλούς.

--«*Συμπατριῶτες μας γιατί φοβᾶστε, γιατί θέλετε νὰ γυρίσετε στὴν Αἴγυπτο; Ἡ χώρα πού κατασκοπεύσαμε εἶναι ἰδανικὴ. Ὁ λαός της εἶναι ἀνυπεράσπιστος. Ὁ Θεός εἶναι μαζί μας, ἔχουμε τὴν εὐνοιά Του, θά τοὺς νικήσουμε μὲ τὴν δύναμί Του. Μὴν εἴσθε ὀλιγόπιστοι, ...*».

Οἱ δύο θαρραλεοὶ νέοι ὁμιλοῦν μὲ τὴν γλῶσσα τῆς ἐλπίδας στὸν Θεό. Ὅμως, οἱ σκληροτράχηλοι Ἰσραηλίτες ἀντιδροῦν καὶ μάλιστα πολὺ ἄσχημα. Ἦταν τόσο ἀναστατωμένοι, ὥστε σκέφθηκαν νὰ τοὺς σκοτώσουν λιθοβολῶντας τους. Ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ Χάλεβ διατρέχουν μεγάλο κίνδυνον.

Ὅλοι ἐναντίον δύο. Τί θά κάνουν; Σ' αὐτές τίς περιπτώσεις τὴν ἀπάντησιν τὴν δίνει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος!

Πρὶν προφθάσουν οἱ Ἰσραηλίτες νὰ πάρουν τίς πέτρες στὰ χέρια τους γιὰ νὰ λιθοβολήσουν τοὺς νέους ἐπενέβη ὁ Θεός. Ἡ νεφέλη, πού μέχρι τώρα τοὺς ὀδηγοῦσε, ἄστραψε καὶ ἔλαμψε ἀπὸ τὴ δόξα τοῦ Κυρίου. Στάθηκε ἐπάνω στὴ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου καὶ τοὺς ἐμπόδισε νὰ κινήθουν. Ἔμειναν ἐκεῖ, ἀπολιθωμένοι, ἀκίνητοι!

Πέφτει στὰ γόνατα ὁ Μωϋσῆς, παρακαλεῖ θερμὰ τὸν Θεὸ νὰ ἀποσύρῃ τὴν δικαίη ὀργή του καὶ νὰ δεῖξῃ γιὰ μιά ἀκόμη φορὰ τὸ μεγάλο ἔλεός Του καὶ τὴν δύναμί Του. Τοῦ ζητᾷ νὰ συγχωρήσῃ τὸν ἐπαναστατημένο λαὸ του, σύμφωνα μὲ τὴν δική του ἀνεξάντλητη καλωσύνη, ὅπως τοὺς εἶχε συγχωρήσει τόσες φορές ἀπὸ τότε πού τοὺς ἔβγαλε ἀπὸ τὴν σκλαβιά τῆς Αἴγυπτου.

Καὶ ὁ Θεός τῆς χάριτος τοὺς συγχωρεῖ, ἀλλὰ φανερώνει καὶ τὴν θεία δικαιοσύνην του.

* Οί δέκα από τούς δώδεκα κατασκόπους, πού γυρίζοντας από τήν ἐξερεύνησι ἔκαναν ἀπαισιόδοξη ἀναφορά καί προκάλεσαν τόν γογγυσμό τοῦ λαοῦ, προσβάλλονται ἀπό θανατηφόρα μολυσματική ἀσθένεια καί πεθαίνουν.
 * Ὅλοι ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐναντίον τοῦ Κυρίου θά ἀφήσουν κι αὐτοί τήν τελευταία τους πνοή στήν ἔρημο. Οὔτε αὐτοί θά δοῦν τήν γῆ τῆς ἐπαγγελίας.
 * Τά παιδιά τους ὅμως, ἀφοῦ παιδαγωγηθοῦν καθώς θά περιπλανῶνται σαράντα χρόνια στήν ἔρημο, θά εἰσέλθουν στή γῆ Χαναάν.
 * Ἀπό ὅλους τούς μεγάλους μόνον οἱ δύο , ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ καί ὁ Χάλεβ θά δοῦν τήν γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Αὐτοί πού μέ παρρησία, τόλμη καί ἡρωϊσμό διαμαρτύρονται. Αὐτοί πού τολμοῦν νά πᾶνε ἀντίθετα στό ρεῦμα τῆς δειλίας καί τῆς ἀσεβείας πρὸς τόν Θεό.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Ποιό σημεῖο τῆς ἱστορίας σᾶς ἐντυπωσιάζει περισσότερο;

(...) Σωστά! Ἡ στάσις τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καί τοῦ Χάλεβ. Ναί, εἶναι * «γενναιότητα» νά μή παρασύρεσαι ἀπό τό ρεῦμα δειλίας καί ὀλιγοπιστίας καί * «τόλμη», νά ἐκφράζης τήν γνώμη σου καί νά τά βάζης μέ δυόμισι ἑκατομμύρια ἐπαναστατημένων ἀνθρώπων. Κυρίως ὅμως, εἶναι * «ἡρωϊσμός» νά ἀντιστέκεσαι μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς σου καί μέ «παρρησία» νά διακηρύσσης ἐνώπιον ὅλων τήν πίστι σου στή δύναμι καί τήν προστασία τοῦ Θεοῦ. Ναί, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ καί ὁ Χάλεβ «*ἐτόλμησαν*»! «*Ἀψήφησαν*» τόν κίνδυνο καί ὁ Κύριος ἔκανε φανερή τήν παρουσία του! Τούς ἐπροστάτευσε καί τούς ἐδόξασε!

Ἄς ἔλθουμε ὅμως στό σήμερα. Τί γίνεται γύρω μας κι ἐμεῖς τί πρέπει νά κάνουμε;

(...) Φυσικά! Λέμε: Ὅλοι ἔτσι κάνουν! Ὅλοι ἔτσι φέρονται! Πῶς μπορῶ ἐγώ νά κάνω διαφορετικά, ἀφοῦ ζῶ μαζί τους; Καί μέ αὐτή τήν δικαιολογία ἀκολουθοῦμε τούς πολλούς καί συμμορφώνουμε τήν ζωή μας μέ αὐτούς.

Λοιπόν, παιδιά, ὄχι! Δέν ἀκολουθοῦμε μέ κλειστά μάτια τόν καθένα καί πιό πολύ τούς συνομηλικούς μας. Ἔχουμε τούς «πνευματικούς Πατέρες», αὐτοί θά εἶναι τά στηρίγματα στήν ὀρθή πνευματική μας ζωή. Οἱ ὀδοδείκτες, πού θά μᾶς δείχνουν τόν δρόμο καί θά μᾶς προφυλάσσουν ἀπό τίς κακοτοπιές.

Βαδίζουμε μέ ἀσφάλεια, ὅταν ἔχουμε πηδάλιο καί πυξίδα λέγει ὁ μέγας Βασιλεῖος. Χωρίς πνευματικό σύμβουλο μοιάζουμε μέ πλοῖο ἀκυβέρνητο, πού βρίσκεται στή διάθεσι τῶν ἀνέμων, χωρίς σταθερή πορεία καί χωρίς προσανατολισμό.

Καί ἡ συνηθισμένη ἔνστασις: «*Μά μόνος μου, μήπως πρέπει νά συμβιβαστώ*»;

(...) Ναί, παιδιά, ξέρουμε τό: «Ἐνας κοῦκος δέν φέρνει τήν ἀνοιξι». Εἶναι σωστό! Ἄλλά ξέρουμε καί «τό λάλημα τοῦ πρώτου κούκου γίνεται προσκλητήριο, γιά νά λαλήσουν κι ἄλλοι κοῦκοι»! Τονίζει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: ☩

«Ἄρκεϊ εἷς ἄνθρωπος ζήλω πεπυρωμένος ὀλόκληρον διορθώσασθαι δῆμον».

* * *

Ἐάν ἡ Παλαιά Διαθήκη προβάλλει τέτοιο ἡρωϊσμό, πῶς ἐμεῖς, πού ζοῦμε στήν ἐποχή τῆς χάριτος θά ὑστερήσουμε; Πῶς νά ἀγνοήσουμε τούς Μάρτυρες τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, τούς Ὅσιους, τούς Νεομάρτυρες, πού ἀντιστάθηκαν μέ γενναιότητα στίς ἀπειλές τῶν τυράννων; Ἄνθρωποι ἦταν κι αὐτοί ὅπως κι ἐμεῖς καί οἱ συνθήκες πού ἔζησαν καθόλου, μά καθόλου εὐνοϊκές. Πολλά τά παραδείγματα ἁγίων πού προχώρησαν κόντρα στό ρεῦμα, ἀψήφησαν τόν κίνδυνο, τόλμησαν καί νίκησαν μέ τήν δύναμι τοῦ Θεοῦ!

* Δώδεκα ἀγράμματοι ψαράδες ἀλλάζουν τόν κόσμο ὅλο.

* Μόνος ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἀγωνίστηκε γιά τήν Ὁρθόδοξη πίστι, ὅταν οἱ ἀρειανοί ἀπειλοῦσαν τήν Ὁρθοδοξία.

* Μόνος ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός ξεκίνησε τίς ἱεραποστολικές περιοδεῖες του, γιά νά σώση τό γένος ἀπό βέβαιο ἐξισλαμισμό.

* Μόνοι οἱ Ἅγιοι, ἀλλά μαζί μέ τό Θεό!

Ἐμεῖς θά φοβηθοῦμε, θά μᾶς παρασύρῃ τό ρεῦμα τοῦ κόσμου; Μή γένοιτο.

Ἄς κάνουμε, παιδιά, σύνθημά μας τήν διδαχή τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου:

ΣΥΝΘΗΜΑ:

«Κρείσσων εἷς ποιῶν τό θέλημα τοῦ Κυρίου ἢ μυριοι παράνομοι».

(Ἀξίζει περισσότερο ὁ ἕνας πού ἐφαρμόζει τό θέλημα τοῦ Κυρίου παρά μυριάδες ἄνθρωποι πού ζοῦν στήν ἁμαρτία).

Ἄς προσέξουμε, παιδιά, ὥστε ὁ εὐεργέτης μας Θεός νά μή γυρίση καί νά μή στρέψη ἄλλοῦ τό γεμάτο γαλήνη, εἰρήνη, φῶς καί ἀγιότητα ἡμερώτατο πρόσωπό Του. Πόσο μᾶς στοιχίζει ἂν κάποιος πού μᾶς ἀγαπᾷ γυρίζη ἄλλοῦ τό πρόσωπό του, ὅταν μᾶς συναντήσῃ! Σκεφθῆτε πῶς θά νοιώσουμε ἐάν ἀποστρέφῃ ἀπό μᾶς τό πανάγιο πρόσωπό Του ὁ Δημιουργός καί παντοκράτωρ Θεός. Μή γένοιτο.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Κύριε, Σέ παρακαλοῦμε, ρίξε τό προστατευτικό βλέμμα Σου ἐπάνω μας και προστάτευσέ μας ἀπό τίς ἀπειλές καί τίς φοβέρες τῶν ἐχθρῶν καί δῶσε μας ἐνίσχυσι καί χάρι νά λαλοῦμε τόν λόγον Σου μέ πολλή παρρησία, νά μιλοῦμε γιά Σένα ἐκεῖ πού φαίνεται νά βασιλεύῃ ἡ ἀπιστία. Βοήθησέ μας, Κύριε, νά δώσουμε ἀφορμή στούς ἐχθρούς τοῦ Σταυροῦ Σου, πού ἔμαθαν νά πολεμοῦν τήν πίστι, νά καταλάβουν ὅτι ματαιοπονοῦν». Ἀμήν.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Παλαιά Διαθήκη (Ἀριθμοί 19' 18'). ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Σωτήρας, Λυδία.

